

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru
ALERGUȘ Constantin
TOMA Nadejda

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Ciorba Ion în numele inculpatului Starașciuc Stanislav, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 08 iunie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 în cauza penală privindu-l pe

**STARAȘCIUC Stanislav Gheorghe, născut
la XXX, originar și domiciliat XXX.**

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.02.2016 – 08.06.2016;

Instanța de apel: 28.07.2016 – 30.11.2016;

Instanța de recurs: 24.03.2017 – 06.06.2017.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 08 iunie 2016 Starașciuc S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal la 6 luni închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, lui Starașciuc S. la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată total și partea neexecutată din pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27 februarie 2014 și definitiv i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Darii V., în privința căruia cauza nu se judecă în procedura de recurs.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, Starașciuc S. deținând și folosind procura nr.2825, eliberată de notarul Ginte Kuzabaviciene la data de 26.03.2015, aflându-se la volanul automobilului de model „VW Passat” cu n/î XXX și

împreună cu acesta intenționând să traverseze frontiera de stat a Republicii Moldova s-a prezentat la punctul de trecere al PTFȘ Leușeni, r-nul Hîncești și a prezentat colaboratorilor Poliției de Frontieră al Direcției Regionale de Supraveghere și Control al Frontierei de stat Vest, procura nr.2825 din 26.03.2015, care ar fi fost autentificată cu ștampila notarului Ginte Kuzabaviciene, ce acorda dreptul de circulație în traficul național și internațional rutier, iar conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr.188 din 28 aprilie 2015, semnăturile și impresiunile de pe ștampila „Ginte Kuzabaviciene”, sunt aplicate cu imprimare laser color.

Darii V. în perioada anului 2015, data și ora exactă de către organul de urmărire penală nu a fost stabilită, împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false în circumstanțe necunoscute a participat la confecționarea actului însoțitor pentru automobilul de model „VW Vento” cu n/î XXX, blancheta procurii nr.2825 din 26.03.2015, care ar fi fost autentificată cu ștampila notarului Ginte Kuzabaviciene, din numele cet. Antanas Nenius pe numele lui Starașciuc S. considerată a fi un document care atestă existența unor drepturi de posesie și folosință a deținătorului, cu valabilitate pe teritoriul și în afara teritoriului Republicii Moldova, care-i oferea lui Starașciuc S. dreptul de circulație în traficul național și internațional rutier cu autovehiculul indicat în perioada de valabilitate a procurii, blancheta care conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr.188 din 28 aprilie 2015, este confecționată din hîrtie comercială, fără careva elemente de protecție, cu folosirea metodei de imprimare laser color. Semnăturile și impresiunile de pe ștampila „Ginte Kuzabaviciene”, din procura nr. 2825 din 26.03.2015, eliberată de notarul Ginte Kuzabaviciene, sunt aplicate cu imprimare laser color.

Ulterior, continuându-și acțiunile sale infracționale Darii V. a deținut procura cu nr. 2825, eliberată de notarul Ginte Kuzabaviciene la data de 26.03.2015, pe care a transmis-o lui Starașciuc S., ca fiind confirmarea tranzacției de vânzare-cumpărare a automobilului de model „VW Passat” cu n/î XXX. La data de 09 aprilie 2015, orele 17:45, a fost prezentată împreună cu automobilul de model „VW Passat” cu n/î XXX, colaboratorilor Poliției de Frontieră al Direcției Regionale de Supraveghere și Control al Frontierei de stat Vest a PTFȘ Leușeni, r-nul Hîncești.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Starașciuc S. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică *confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi, săvîrșită de două persoane.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către inculpatul Starașciuc S., care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa.

În motivarea cererii apelantul a invocat următoarele circumstanțe de fapt, care în opinia sa dovedesc cu certitudine că dînsul nu este vinovat de săvîrșirea infracțiunii ce i

se incriminează prin actul de sesizarea a instanței:

- în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești a declarat că la data de 07.04.2015 a revenit în Republica Moldova din Federația Rusă și s-a decis să procure un automobil. Ulterior, la 08.04.2015 a intrat pe pagina web www.999.md unde a găsit un anunț de vânzare a unui automobil cu numere de înmatriculare Lituaniene, și anume EKG 612. După discuțiile avute cu vânzătorul a ajuns la o înțelegere că prețul automobilului va fi de 1150 Euro și actele vor fi perfectate de vânzător. La momentul în care a solicitat să meargă la notar pentru perfectarea procurii. Darii V. i-a comunicat că astfel de procuri pe teritoriul RM nu se fac și că trebuie să o facă în Lituania;

- ulterior, s-au deplasat către Universitatea „Ion Creangă”, unde vânzătorul a fotografiat pașaportul său internațional pentru perfectarea procurii. La scurt timp, Darii V. s-a întors și i-a comunicat că pleacă spre vama Leușeni și în drum i-a comunicat că procura este gata, numai trebuie să iasă din țară ca să aducă un alt automobil. Când a ajuns în vamă la volanul automobilului se afla Darii V., după ce a traversat frontiera, Darii V. i-a comunicat că trebuie să urce la volan și să se întoarcă înapoi. După care a urcat la volan și a întrebat ce acte trebuie, la ce Darii V. a răspuns că el cunoaște ce acte sunt necesare și că se clarifică singur. La punctul vamal, ofițerul de poliție le-a cerut să prezinte documentele, Darii V. a coborât, a prezentat tot setul de documente polițistului, după ce ultimul a plecat și la scurt timp s-a întors și le-a comunicat că trebuie să meargă cu ei. Atunci i-a întrebat ce s-a întâmplat, la care poliția i-a comunicat că procura prezentată prezintă urme de falsificare. Ofițerul de poliție i-a întrebat pe Darii V. ce e cu procura prezentată, la ce Darii V. a răspuns că procura este originală. Ulterior, a scris la șeful de schimb o declarație prin care a comunicat de unde a procurat automobilul și i s-a comunicat că, procura va fi transmisă pentru efectuarea unei expertize;

- nu cunoaște de ce de către organul de urmărire penală a fost învinuit în temeiul art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, dacă la momentul eliberării procurii el nici nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, aflându-se la acel moment în Federația Rusă și nici nu-l cunoștea pe Darii V.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, a fost admis apelul declarat de inculpatul Starașciuc S. cu casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Starașciuc S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței atacate au fost menținute.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, potrivit art. 385 Cod procedură penală printre chestiunile pe care trebuie să le soluționeze instanța de judecată la adoptarea sentinței, se enumeră și constatarea faptei infracționale imputate inculpatului prin rechizitoriu, ca fiind dovedită. Însă, instanța de fond nu a ținut seama de aceste prevederi legale. Instanța de apel a menționat că, prin *deținerea* documentelor false trebuie de înțeles posedarea unor asemenea documente. *Folosirea* documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații cunoaște două forme

alternative: 1) depunerea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații; 2) înfățișarea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații. Latura subiectivă a acestei infracțiuni se caracterizează prin intenție directă.

Deci, just prima instanță a concluzionat asupra faptului că, acuzarea de stat neîntemeiat i-a înaintat inculpatului învinuirea de confecționarea documentelor oficiale false neprezentînd în acest sens nici o probă, dar cu toate acestea în partea motivantă a sentinței instanța a reținut și acest semn calificativ în privința lui Starașciuc S. Astfel, rejudecînd cauza, inclusiv din oficiu, instanța de apel a conchis că Starașciuc S. urmează a fi condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal adică pentru *deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două persoane*.

Cu referire la probele administrate de către acuzatorul de stat, instanța de apel a apreciat că, acestea dovedesc incontestabil vina inculpatului de comiterea infracțiunii nominalizate supra, însă acuzarea de stat nu a probat acțiunea prejudiciabilă a laturii obiective, și anume confecționarea documentului oficial fals - procura nr. 2825 din 26.03.2015 autentificată cu ștampila notarului Ginte Kuzabaviciene.

În acest sens, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorului Damian S., care a indicat că, prezentându-se la pista de control, s-a apropiat de mijlocul de transport și a cerut pașaportul și certificatul de înmatriculare a mijlocului de transport. Deoarece în certificatul de înmatriculare a automobilului era indicată o altă persoană decât cea care se afla la volan, a cerut de la șofer alte acte care îi dă dreptul să dețină mijlocul de transport. Șoferul i-a prezentat o procură, la prima vedere procura conținea indici de falsificare.

Din probatoriu administrat de acuzatorul de stat, instanța de apel a constatat că, Starașciuc S. a procurat de la Darii V. automobilul de model „VW Passat”, cu n/î XXX, ultimul i-a luat datele personale din pașaport pentru a-i perfecta procura pentru automobil. Intenționînd să traverseze frontiera de stat a Republicii Moldova, aceștia împreună s-au deplasat la punctul de trecere PTFS „Leușeni” și au prezentat colaboratorilor Poliției de Frontieră al Direcției Regionale de Supraveghere și Control al Frontierei de stat Vest, procura nr. 2825 din 26.03.2015, care ar fi fost autentificată cu ștampila notarului Ginte Kuzabaviciene, aceste circumstanțe fiind confirmate și de inculpați.

Cu referire la acțiunile prejudiciabile care formează latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, instanța de apel a reținut în sarcina inculpatului acțiunile de „deținere” și „folosire” a documentului oficial fals - procura nr. 2825 din 26.03.2015, autentificată cu ștampila notarului Ginte Kuzabaviciene, respectiv, inculpatul Starașciuc S. a deținut acest document oficial fals și l-a folosit prin prezentarea lui colaboratorilor Poliției de Frontieră, dînsul aflîndu-se la volanul automobilului de model „VW Passat”, cu n/î EKG 612.

Însă, în ceea ce privește capătul de învinuire privind confecționarea documentului oficial fals care acordă drepturi, instanța de apel a menționat că, acuzarea de stat nu a prezentat careva probe pertinente și concludente în baza cărora să fie demonstrat cu

certitudine în acțiunile inculpatului acțiunea prejudiciabilă de „confeționare”, după cum i-a fost incriminată aceasta prin rechizitoriu.

6. Avocatul Ciorba I., acționând în numele inculpatului, contestă sentința și decizia instanței de apel cu recurs ordinar solicitând casarea acestora, cu dispunerea achitării lui Starașciuc S., pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii încriminate.

În esență, recurentul își exprimă dezacordul cu modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, respectiv, considerând că inculpatul nefondat a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.361 alin. (2) lit. b) Cod penal. Avocatul mai consideră că pedeapsa stabilită în privința lui Starașciuc S. este una prea aspră.

Din textul recursului declarat se evidențiază că inculpatul nu a recunoscut vina, nici la etapa urmăririi penale, nici la cea judiciară, pledând că este nevinovat de cele incriminate și dînsul nu cunoștea că procura pe care o deține este falsă, iar în atare circumstanțe se constată că lipsește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, mai mult că Darii V. l-a asigurat că procura este originală.

În opinia apărătorului, procurorul nu a prezentat nici o probă, care ar confirma vinovăția inculpatului și chiar dacă instanța a ajuns la convingerea că inculpatul se face vinovat de cele imputate, atunci urma să-i aplice o pedeapsă alternativă închisorii.

Totodată, recurentul susține că instanța de apel, urma să-i aplice inculpatului Legea nr. 210 cu privire la amnistie, după ce a constatat vinovăția acestuia în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și să dispună încetarea procesului penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului depus de avocatul Ciorba I. în numele inculpatului menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Judecînd recursul ordinar declarat de avocatul Ciorba I., în raport cu actele cauzei și alegațiile recurentului, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis, din alte motive decît cele consemnate în cererea de recurs, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei.

Pentru a statua asupra acestei soluții, instanța de recurs a rezultat din următoarele circumstanțe de drept și de fapt.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecînd recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărîrii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Or, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avîndu-se în vedere recursul ordinar, constă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

În drept, soluția instanței de recurs se fundamentează pe prevederile stipulate în dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecînd recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărîrii atacate și cu

trimiterea cauzei la rejudecare, cînd eroarea de drept comisă nu poate fi corectată de instanța de recurs la această etapă a procedurilor.

În aceeași ordine de idei, urmează să fie menționat că, potrivit dispoziției art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel, se referă la următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvîrșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală. În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, **dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just**, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile nominalizate supra, hotărîrea instanței de apel urmează a fi desființată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Fiind analizate alegațiile titularul dreptului de recurs, Colegiul constată că, în esență, acesta formulează critici bazate pe temeiurile de casare din pct. 6) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, menționînd că greșit s-a dispus condamnarea inculpatului în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, întrucît în dosar nu sunt probe care ar dovedi indubitabil vinovăția lui. Mai mult, recurentul susține că în acțiunile lui Starașciuc S. lipsește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, deoarece Darii V. l-a asigurat că procura pe care o deținea pe automobil era originală, dînsul nu avea de unde să cunoască că aceasta a fost falsificată.

Verificînd actele cauzei, raportat la criticele expuse, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că decizia instanței de apel urmează a fi casată integral, din alte considerente decît cele invocate de avocatul Ciorba I., și anume din motiv că instanța nominalizată la adoptarea soluției de admitere a apelului declarat de inculpat, a ignorat exigențele legii penale și procesual-penale în aspectul individualizării pedepsei.

Or, după ce prima instanță a dispus condamnarea inculpatului în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal la 6 luni închisoare, a mai stabilit că, în temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, lui Starașciuc S. la pedeapsa stabilită urmează să i se adauge total și partea neexecutată din pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Ungheni din 27 februarie 2014 și definitiv i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate, a conchis că apelul declarat de inculpatul Starașciuc S. urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Starașciuc S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest, celelalte dispoziții ale sentinței atacate au fost menținute.

Așadar, se constată că instanța de apel, ghidându-se de prevederile art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, a rejudecat cauza, conform regulilor stabilite de prima instanță, și a pronunțat o nouă hotărâre. Rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

În atare situație, dispozitivul deciziei instanței de apel trebuie să corespundă concluziilor făcute de instanță în partea descriptivă a hotărârii. În cazul pronunțării hotărârii privind ordinea stabilită pentru prima instanță, dispozitivul urmează a fi elaborat ținându-se cont de cerințele art.393-397 Cod de procedură penală. (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 - Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel //Buletinul CSJ a RM 7/10, 2006*)

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să conțină obligatoriu date despre categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru fiecare infracțiune constatată ca dovedită, **pedeapsa definitivă pe care urmează să o execute**; categoria penitenciarului în care trebuie să execute pedeapsa cel condamnat la închisoare; data de la care începe executarea pedepsei; durata termenului de probă în cazul condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și cui îi revine obligația de a supraveghea pe cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Reieșind din dispozitivul sentinței adoptate de prima instanță se constată că Starașciuc S., anterior, a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27 februarie 2014, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal la 2 ani închisoare, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, care în temeiul art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Or, avînd în vedere că Starașciuc S. a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, în timp ce executa pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27 februarie 2014, la caz, este incident art. 85 Cod penal, adică la stabilirea pedepsei definitive inculpatului urmează să i se adauge în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Pedeapsa, în cazul unui cumul de sentințe, se aplică conform regulilor prevăzute în art. 85 Cod penal. Mai întâi se stabilește pedeapsa pentru infracțiunea săvârșită după pronunțarea primei sentințe. Pedeapsa pentru noua infracțiune se stabilește conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, iar în cazul prevăzut de lege, conform criteriilor speciale prescrise de lege. La stabilirea pedepsei pentru infracțiunea săvârșită după pronunțarea primei sentințe, instanța de judecată trebuie să adauge la această pedeapsă, în întregime sau parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a

pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

Față de cele ce preced, urmează a se consemna că instanța de apel, prin faptul că a omis să menționeze despre cumularea sentințelor și stabilirea pedepsei definitive în privința lui Starașciuc S. a adoptat un dispozitiv neclar, admitând astfel eroarea de drept prevăzută de pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Respectiv, pe cale de consecință, toate acestea au conturat opinia Colegiul penal lărgit că, decizia instanței de apel urmează a fi casată integral, cu remiterea cauzei la rejudecare.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În temeiul art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Ciorba Ion în numele inculpatului Starașciuc Stanislav, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe Starașciuc Stanislav Gheorghe, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 06 iulie 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

NICOLAEV Ghenadie

MORARU Petru

ALERGUȘ Constantin

TOMA Nadejda